

NO A L'ALCA

II CIMERA DELS POBLES DE LES AMÈRIQUES

MARLON CARRIÓN

Des de Canadà

Nosaltres, delegades i delegats de la Segona Cimera dels Pobles de les Amèriques, declarem el nostre rebuig al projecte de l'Àrea de Lliure Comerç de les Amèriques (ALCA) que s'ha anat negociant conjuntament i secretament entre els caps d'estat i de govern i el Fòrum dels Empresaris d'Amèrica.

Qui som? Som l'Aliança Social Continental i venim de tots els racons d'Amèrica perquè s'escolti la veu de les organitzacions sindicals, populars, de medi ambient, de dones, grups de drets humans, de solidaritat internacional, d'associacions indígenes, camperoles, ecumèniques i d'estudiants.

Nosaltres rebutgem aquest projecte de liberalització del comerç i de les inversions, de desregulacions i privatitzacions. El projecte neoliberal és racista, sexista i depredador del medi ambient. Nosaltres proposem la construcció de noves vies d'integració continental basades en la democràcia, la igualtat, la solidaritat, el respecte al medi ambient i als drets humans.

PROMESES INCOMPLERTES

Des de la Cimera de Miami de 1994, els caps d'estat i de govern van acordar d'enfortir la democràcia i els drets humans, de mantenir l'educació, i de reduir la pobresa a les Amèriques. No és la primera vegada que els presidents i caps d'estat prometen un món millor. No és la primera vegada que ens demanen que esperem els fruits del lliure comerç.

El projecte de l'ALCA és un estatut de drets i llibertats per als inversors, consagrant la supremacia del capital sobre el treball, transformant la vida i el món en mercaderies, negant els drets humans, sabotejant la democràcia i minant la sobirania dels Estats.

LES ASIMETRIES A LES AMÈRIQUES

Vivim de fet en una Amèrica marcada per la iniquitat i una injustificable desigualtat política i econòmica: una població de 800 milions de persones, de la qual 500 milions viuen a Amèrica Llatina, la meitat d'ells en la pobresa; un deute de 792 mil milions de dòlars, del qual es van pagar 123 mil milions de dòlars com a servei del deute, només l'any 1999; una concentració de capital, de

tecnologia i de patents, dels quals els EUA i Canadà concentren el 80% del pes econòmic, amb un mercat de treball on el 84% de les feines se situen al sector informal (sense veu i sense drets) i on els drets laborals són constantment transgredits.

Els acords de lliure intercanvi:

- agreugen les desigualtats entre els rics i els pobres, entre homes i dones; entre els països del nord i els països del sud; i destrueixen la cadena ecològica entre l'espècie humana i el medi ambient. Conduïen l'economia cap a l'exportació, en perjudici de les comunitats locals. Estem veient la consolidació del poder econòmic i legal corporatiu en detriment del poder dels pobles.

- afavoreixen la mercantilització dels béns comuns de la humanitat i del planeta, (aigua, patrimoni genètic...). La lògica neoliberal redueix els ciutadans a simples consumidors i finalment a mercaderies, i afavoreix la rendibilitat a curt termini sense considerar els costos ambientals i socials dels béns i serveis.

- amenacen l'agricultura local, sobre tot el treball de les dones, sota la pressió de les grans indústries agroalimentàries i de les polítiques de «dúmping», posant en perill la seguretat alimentària.

- propicien la privatització sistemàtica dels béns comuns tals com la salut, l'educació, i els programes socials a partir dels Programes d'Ajustaments Estructurals als països del sud i els sectors pressupostaris als països del nord. Utilitzen el treball de les dones que han d'assumir tasques col·lectives que han estat abandonades per l'estat.

- propicien la marginació dels pobles indígenes i de la comercialització de la seva saviesa ancestral.

- impliquen una feminització creixent de la pobresa i l'exacerbació creixent de les desigualtats ja existents entre homes i dones: les desigualtats salarials; condicions de treball degradants i en general sense possibilitats de sindicalització; el treball no remunerat de les dones a les llars i a la comunitat; sofrint a més la mercantilització dels seus cossos –sent el tercer comerç més lucratiu, després del tràfic d'armes i drogues– essent víctimes d'una creixent violència intrafamiliar i de la

violació dels seus drets fonamentals.

-van de bracet amb la militarització de societats senceres, com és el cas del Pla Colòmbia, que es basa en el tràfic d'armes.

No és possible negociar en un context com aquest.

EL QUE NOSALTRES VOLEM ÉS...

Construir ponts entre els pobles de les Amèriques, sustentats en la pluralitat de la nostra història i de les nostres cultures; enfortir mútuament la pràctica d'una democràcia representativa i participativa; compartir la mateixa passió pel respecte absolut als drets humans i comprometre'ns a fer-los respectar; viure finalment una verdadera igualtat entre les dones i els homes; protegir els fills; tenir accés als recursos mutus, respectant el medi ambient, compartint les riqueses de manera solidària.

Exigim el respecte dels drets sindicals i dels drets laborals com els drets a la sindicalització i a la negociació de convenis col·lectius.

Volem anteposar els drets individuals i col·lectius per tal com estan definits en els tractats internacionals per sobre els acords de lliure comerç.

Volem Estats promotors del bé comú capaços d'intervenir activament i assegurar el respecte a aquests drets; enfortir la democràcia; assegurar la producció i la distribució de la riquesa; garantir l'accés universal i gratuït a una educació pública de qualitat, i als serveis de salut, particularment referent als drets reproductius de les dones; eliminar tot tipus de violència contra la dona i els nens; vetllar pel respecte al medi ambient per a les generacions presents i les futures.

Volem inversions socialment productives i ecològicament responsables. Les regles que s'apliquen a escala continental han de promoure les inversions estrangeres que garanteixin la creació de feines de qualitat, una producció duradora i una estabilitat econòmica que controli la inversió especulativa.

Volem un comerç just.

Fem una crida als pobles de les tres Amèriques a intensificar les mobilitzacions per combatre el projecte de l'ALCA i a construir alternatives d'integració basades en la democràcia, la justícia social i un desenvolupament sostenible.

ÉS POSSIBLE UNA ALTRA AMÈRICA !

NO A L'ALCA

Què significa «ALCA»?

Significa Àrea de Lliure Comerç de les Amèriques. És un acord impulsat pels EUA que pretén assegurar la lliure circulació de les mercaderies i el capital a tot el continent americà. Sota la fal·làcia de la llibertat comercial, l'objectiu és generar un espai d'hegemonia per als EUA que, com a economia dominant, tindria sobre Japó i la Unió Europea un accés privilegiat als mercats llatinoamericans.

Com sorgeix l'ALCA?

És el resultat d'un procés de negociació, secret quant als seus continguts, iniciat el 1994 que portaria a l'establiment d'una àrea de lliure comerç a tota Amèrica en el 2005, o el 2003 si s'imposa el seu avançament.

Quin impacte concret té?

L'ALCA implica una extensió del NAFTA (acord de lliure comerç entre els EUA, Canadà i Mèxic) a tot el continent. El projecte de l'ALCA s'estén a més als serveis i atorga a les empreses el dret a prestar-los, amb l'excepció d'aquells brindats per l'Estat gratuïtament, qüestió que obre la possibilitat de privatització, entre altres, dels serveis de salut, educació, de sanejament (privatització de l'aigua), postals i de comunicació.

A Argentina s'ha constituït el «Comitè de Mobilització contra l'ALCA». Entre les «10 raons per dir NO a l'ALCA», esmenta:

-Les negociacions iniciades el 1994 van ser conduïdes en el major secret. Ni els pobles de la regió, ni organitzacions sindicals i socials, ni els parlaments, van poder participar en els debats ni conèixer el detall dels acords.

-Degrada els drets laborals i les condicions de treball: els efectes de la lliure importació de mercaderies porten el sector industrial local a una completa desaparició, elevant els alts índexs d'atur que ja castiguen els nostres països.

-Augment de la destrucció del medi ambient i la salut: l'ALCA exigeix que qualsevol regulació en aquests sectors no sigui un obstacle per al comerç i la inversió, reservant-se les empreses el dret a querellar-se legalment amb els Estats.

-L'ALCA transforma els serveis socials en mercaderies, reservats només per a aquells que els puguin pagar.

El PIB (Producte Brut Intern, és a dir la totalitat de la producció) d'Estats Units és 16 vegades major que el brasiler, 25 vegades més que el mexicà i 30 vegades més que l'argentiní.

(Del Boletín Nueva Tierra, Buenos Aires)

